

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: **M. F.**
zastoupena JUDr. Vlastimilou Kaufmannovou, advokátkou
se sídlem Na Pankráci 1218/30, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 6. 2025, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 6. 2025, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 27 284 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její zástupkyně.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne ze dne 12. 2. 2025, č. j. X (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zdp*“) s odůvodněním, že podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „*IPZS*“) ze dne 10. 2. 2025 není žalobkyně invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobkyně pouze o 20 % a nesplňuje tak podmínku invalidity dle § 39 odst. 1 zdp, tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalovaná rozhodnutím ze dne 2. 6. 2025, č. j. X (dále také jen „*napadené rozhodnutí*“), zamítla námitky žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Odůvodnila, že přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobkyně a v tomto směru odkázala na lékařem IPZS námitkového řízení nově vypracovaný posudek o invaliditě ze dne 28. 4. 2025, dle jehož závěru žalobkyně není invalidní ve smyslu ustanovení § 39 zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla tímto posudkem o invaliditě stanovena ve výši 30 %. Žalovaná v rozhodnutí uvedla výčet podkladových odborných lékařských nálezů a posouzení zdravotního stavu žalobkyně lékařem IPZS námitkového řízení. Ten uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je smíšená úzkostně depresivní porucha, která je podle psychiatrické zprávy z listopadu 2024 v částečné remisi. Na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu se dále podílejí bolesti drobných ručních kloubů, VAS Cp s iritací C5 bez paréz, chronická cephealea anamnesticky bez aktuálního org. korelátu. Odůvodnil, že v případě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se jedná o zdravotní postižení uvedené v **kapitole V** (duševní poruchy a poruchy chování), **položce 5b** (poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška č. 359/2009 Sb.*“), pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí 15-20 % na horní hranici 20 %, kterou pro přidružené komorbidity ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky navýšil o 10 % na celkových **30 %**. Takto stanovená konečná míra poklesu pracovní schopnosti neodpovídá žádnému stupni invalidity. Lékař námitkového řízení odůvodnil, že po prozkoumání zdravotní dokumentace oproti lékaři prvního stupně řízení ze dne 10. 2. 2025 sice mírně navýšil procentní míru poklesu pracovní schopnosti, ale bez dopadu na posudkový závěr. K datu napadeného rozhodnutí i po přešetření žalobkyní namítaných skutečností její zdravotní stav neodpovídal invaliditě žádného stupně.
3. Žalovaná poté s odkazem na ustanovení § 38 zdp, dle něhož je invalidita (tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %) jednou z nutných podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod, a ta v případě žalobkyně nebyla prokázána, námitky jako nedůvodné zamítla a prvostupňové rozhodnutí jako správné potvrdila.

II. Obsah žaloby

4. V podané žalobě žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné. Nebyla posudkovým lékařem vyšetřena, dle ní není ani zřejmé, zda posudkový lékař má specializaci z oboru psychiatrie.
5. Nesouhlasí s učiněným závěrem posudkového lékaře ze dne 10. 2. 2025, že její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %, a že nesplňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu dle § 38 zdp. Uvedený závěr považuje za neobjektivní, nemající oporu v lékařských zprávách, zkreslující a bagatelizující její zdravotní stav. Namítla, že dlouhodobě trpí nespavostí, neslouží jí paměť, nemůže nic dělat, trpí depresemi a

úzkostmi. Je vyčerpaná, její zdravotní stav jí nedovoluje zapojit se do pracovního procesu. Má za to, že se nejedná o lehké postižení, ale o postižení těžké.

6. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a novému rozhodnutí.

III. Skutkové a právní závěry krajského soudu

7. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.
8. V přezkumném řízení soud konstatoval z lékařské dokumentace IPZS posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 10. 2. 2025, v němž po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobkyně a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jejího zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařem IPZS závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je úzkostně depresivní porucha. Jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Zdravotní potíže žalobkyně vyhodnotil jako lehké psychické postižení. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil na horní hranici uvedené položky, tj. 20 %, přičemž zohlednil stupeň postižení, další komorbiditu a vykonávanou profesi. Stanovená míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Dle učiněného závěru žalobkyně není invalidní. Na základě uvedeného posouzení bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podala žalobkyně námitky.
9. V záznamu o jednání IPZS v námitkovém řízení ze dne 28. 4. 2025 (nový posudek o invaliditě), je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobkyně, diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně a výsledek posouzení zdravotního stavu a stanovení konečné míry poklesu pracovní schopnosti. Posudkové zhodnocení a závěr je uveden výše v části I. tohoto rozsudku. Na základě uvedeného posouzení bylo vydáno napadené rozhodnutí.
10. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „posudková komise MPSV“ nebo „PK MPSV“), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
11. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 11. 11. 2025. Posudková komise MPSV zasedala v řádném složení za účasti odborné lékařky z oboru psychiatrie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace IPZS, spisové dokumentace IPZS pro námitkové řízení a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře, lékařských nálezů doložených žalobkyní k námitkám a k jednání posudkové komise a na základě vlastních poznatků. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna a byl s ní veden diagnostický pohovor odbornou lékařkou. Po vyhodnocení všech rozhodných podkladů a skutečností stanovila PK MPSV za

rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti nestabilizovanou chronickou smíšenou depresivní poruchou. Za další zdravotní potíže označila migrenózní bolesti hlavy, únavový syndrom, insomnii. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle rozhodujícího zdravotního postižení podle **kapitoly V, položky 5c** přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve výši 35 %. Horní hranici daného procentního rozpětí (25-35 %) zvolila vzhledem k charakteru a stupni základního onemocnění s doprovázejícími chorobami. Dále odůvodnila, že vzhledem k velmi omezené schopnosti výkonu zaměstnání zvyšuje míru poklesu pracovní schopnosti podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 10 %, celkově tak činí **45 %**. Datum vzniku invalidity stanovila od 21. 11. 2024 (psychiatrickým nálezem). V pracovní rekomandaci PK MPSV uvedla, že s tímto zdravotním postižením je žalobkyně schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti s podstatně menšími nároky na kvalifikaci v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Je schopna rekvalifikace na jiný druh výdělečné činnosti, pokud není schopna využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti nebo pokračovat v předchozí výdělečné činnosti.

12. PK MPSV odůvodnila, že v případě žalobkyně se jedná o nestabilizovanou chronickou úzkostně depresivní poruchu s přetrvávajícími migrenózními bolestmi hlavy, způsobujícími nespavost a chronickou únavu, které omezují i možnost výkonu soustavného zaměstnání.
13. Posudková komise MPSV se dále vyjádřila k přechozím posudkům o zdravotním stavu žalobkyně, vyhotoveným v tomto řízení. Oba posudky (ze dne 20. 2. 2025 – první stupeň řízení a ze dne 28. 4. 2025 - námitkové řízení) označila za posudkové omyly. Posudku ze dne 10. 2. 2025 vytkla, že posudkový lékař plně nezhodnotil přetrvávající psychické potíže trvající i přes léčbu v kombinaci s insomnií a migrenózními bolestmi hlavy a nepřihlédl ke skutečnosti, že žalobkyni omezují v pracovním uplatnění, a že nepoužil § 3 a 4 citované vyhlášky. Posudku ze dne 28. 4. 2025 vytkla stejné pochybení a dále i to, že posudkový lékař sice přihlédl ke skutečnosti, že žalobkyni omezují další onemocnění, a z uvedeného důvodu uplatnil § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšením procentní míry pracovní schopnosti o 10 %, ale na shodnou kapitolu V, položku 5b přílohy citované vyhlášky, celkem 30 %, jako neodpovídající žádnému stupni invalidity. PK MPSV se od těchto posudku liší ve stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle kapitoly V, položky 5c přílohy citované vyhlášky a konečné mírky poklesu pracovní schopnosti ve výši 45 %, jako odpovídající **invaliditě prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp**.
14. Při jednání soudu, z něhož se strana žalovaná omluvila, zástupkyně žalobkyně uvedla, že na podané žalobě trvá. Dále uvedla, že žalobkyně souhlasí se závěry posudku PK MPSV ze dne 11. 11. 2025, tedy i s datem vzniku invalidity prvního stupně od 28. 11. 2024. Odkázala na žalobní petit s tím, že požadované náklady řízení písemně vyčíslí ve lhůtě tří dnů.
15. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
16. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

17. V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
18. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).
19. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
20. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
21. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
22. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).
23. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

24. V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
25. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Ads 180/2016 – 50, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, se uvádí: „*Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“
26. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod z důvodu nedosažení míry poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 11. 11. 2025 prokázáno, že žalobkyně byla již od 28. 11. 2024, a tedy i k datu vydání napadeného rozhodnutí (2. 6. 2025) invalidní pro invaliditu prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 45 %, což odpovídá invaliditě druhého stupně dle citovaného ustanovení. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV, který se liší od posouzení lékařem IPZS v prvním stupni i lékařem IPZS v námitkovém řízení, z nichž žalovaná vycházela při svém rozhodování. Posudek PK MPSV soud považuje za objektivní a přesvědčivý, tento plně dostal požadavkům vyjádřeným ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně, zhodnocení předchozího posouzení, stanovení rozhodujícího zdravotního postižení na podkladě odborných nálezů a rovněž náležité odůvodnění posudkového závěru co do stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, konečné míry poklesu její pracovní schopnosti, stanovení stupně a data vzniku invalidity (viz výše).

27. Vzhledem ke shora uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci odlišně od žalované v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla ode dne 28. 11. 2024 invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Žalovaná žalobkyni přiznává invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 28. 11. 2024 za předpokladu, že žalobkyně splní i podmínku získání potřebné doby pojištění [§ 38 písm. a) za použití § 40 zdp] a současně rozhodne o doplatku invalidního důchodu od uvedeného data.
28. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

IV. Náklady řízení

29. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byla úspěšná žalobkyně, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů za právní zastoupení za 5 úkonů právní služby [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, 2 x další porada se žalobkyní přesahující jednu hodinu dne 24. 6. 2025 a dne 11. 11. 2025 - doloženo potvrzením, účast na jednání soudu dne 17. 12. 2025) po 4 620 Kč, tj. 23 100 Kč (dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a), c), d) a g) 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif); souvisejících režijních paušálů v celkové výši 2 250 Kč (5 x 450 Kč) dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu; cestovného ve výši 134 Kč (v ceně doložené jízdenky vlakem Praha Hradec Králové a zpět k jednání soudu dne 17. 12. 2025 dle § 13 odst. 5 advokátního tarifu) a náhrady za promeškaný čas za 6 hodin, tj. 12 půlhodin po 150 Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 1 800 Kč; celkem tedy 27 284 Kč. Soud proto výrokem II. uložil žalované povinnost nahradit žalobkyni prokázané náklady soudního řízení, a to k rukám její zástupkyně, která je advokátkou (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 17. prosince 2025

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně